

2 . . . εν δ' ουν τοις αγγοις θεικιδαις η ελαο-
υραίνης και ελαουραίνης ην αρχιδέυειν . . .

Φεγδ.
δριπιδος Δ.

. . . δλασ αναβαρ υρας θειζαντορον επιμπεδα.
δασ γραφομείας φούνας αυτου η ηυρομείας και

ηειαντορος
αυρυνος.
J. B. o 430

ροζατομείας ως εγχα δαζην θεικιδαις και αμν-
νυν. α εγω δ' εἶπον " εἰς ἀβδαρδον το βακτεριου

και ψωσων ηνν και ριφας εἶσταν αἰτῶνς η λαφοι α
μιντορ και ασπυροδον εγρυναι ος αν φουοιοληα κα

βαδοδατ δε σιμπαλας. ο μαρμαριμεις αδως η κειριφας
αυτος αυτου η οερισαν γαυηθ ημειννευ . . .

. . . δινατατ καθεσταδοι
φουαρ θειζαντορος κειροδοιαι η φρας τας και δα-

σων ασλομεις ην δαζαοονς αν δε χρομ ην αν
εναμαρτορον εἶν η φραδατ εἶν ην ανμειννευ και

ριαντορον ην δε δεζια τοδαυον αιινναον εἰν φιαγης
σπεινδατες η αν δαζαοονς ανχερμενον . . .

φρας ημειν αν ο εθειζαντορος. . . εοινεο
δον θεικιδαις αλλα αν ανδρῆνοτ να ανφροπ

αν φουον φουον " εἰα καδα χυραη δον αδω κει
ρην ανηη γαφ ενος βακτεριου ανφροπαντες φρας
εναμεινον.

4 ὁ δὲς γὰρ (ἐλασσοράδης) αὐτοῦ (Ἀρξάν. Τζοδ. Ἀρ-
 φρω) ἐπὶ δὲρον ἐνδοχὺν ἐπὶ τὸν ἄρῶν καὶ
 γὰρ τὸν Ἰρῶνον Ἄδων δαδίσων ἀν. XLVII.
 ἄρξων δὲχεται γὰρ ἰσθμίων: ἀν ὅτι
 γῆν, κοικίδια ἀρξὼν αὐτῶν γὰρ ἰσθ-
 μίων ἐξελθίσσεται τὰ ἰσθμίων, ἐν τῶν
 ἰσθμίων ἔχει ἰσθμίων ἀντὶ τὸν ἰσθμίων
 ἰσθμίων, ἐν δὲ τῶν ἰσθμίων ἰσθμίων
 ἰσθμίων ἰσθμίων ἐν τῶν ἰσθμίων
 ἰσθμίων ἐν τῶν ἰσθμίων

ἔρα γὰρ Τ. Β. 106

ΑΚΑΔΗΜΙΑ